

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 18 de juny del 2018, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 13 de juny del 2018, sota el títol **Proposta d'aprovació de l'adhesió del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Xipre per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 10 de setembre del 2018, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 18 de juny del 2018

Mònica Bonell Tuset
Subsídica General

Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Xipre per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda

El Principat d'Andorra ha dut a terme la reforma del model econòmic i fiscal andorrà per permetre al Principat afrontar els reptes del futur i posar-se en una situació de competència. Des del maig del 2011, el Principat d'Andorra es va centrar en la reforma de les lleis de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals i l'impost sobre societats per permetre que aquestes normes entressin en aplicació en l'exercici fiscal corresponent al 2012.

Aquestes tres lleis constitueixen la base del nou marc fiscal directe andorrà. A més, durant el 2012 es va elaborar la Llei de l'impost general indirecte, que fusiona tots els impostos indirectes existents en un únic impost de tipus IVA, i que entrà en vigor l'1 de gener del 2013. Aquest marc fiscal es va completar amb l'impost sobre la renda de les persones físiques,

que va entrar en vigor el 22 de maig del 2014, i s'aplica efectivament des de l'1 de gener del 2015.

Pel que fa a l'intercanvi automàtic d'informació en el marc de l'OCDE, el 5 de novembre del 2013, el Principat d'Andorra va signar el Conveni de l'OCDE i del Consell d'Europa relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal, adoptat a Estrasburg el 25 de gener de 1998, i modificat pel Protocol d'esmena adoptat a París el 27 de maig del 2010, que va entrar en vigor l'1 de desembre del 2016.

Cal destacar també que al juny del 2014, el Principat d'Andorra va esdevenir el 48è Estat a adherir-se a la Declaració sobre l'intercanvi automàtic d'informació de l'OCDE.

Igualment, el 3 de desembre del 2015, es va signar l'Acord multilateral d'intercanvi automàtic d'informació en matèria tributària entre autoritats competents, conegut com el *Multilateral Competent Authority Agreement* (MCAA), que instaura el principi de norma comuna de la declaració de l'OCDE.

Finalment i pel que fa a l'intercanvi automàtic d'informació amb la Unió Europea, el 12 de febrer del 2016, es va signar a Brussel·les el Protocol d'esmena de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, que va entrar en vigor l'1 de gener del 2017.

Totes aquestes accions s'han dissenyat per complir amb el compromís amb l'OCDE i la UE per iniciar l'intercanvi automàtic d'informació fiscal a partir de 2018, en relació amb les dades del 2017.

Aquest nou marc legal ha de facilitar la negociació d'acords bilaterals per evitar la doble imposició (en endavant, "CDI"), essencials per garantir un marc de seguretat jurídica per al conjunt dels sectors econòmics, per facilitar el desenvolupament del sector dels serveis i per refermar el procés d'obertura econòmica del país.

En aquest sentit, el Govern ha conclòs la tramitació de set CDI amb la República Francesa, en vigor des de l'1 de juliol del 2015, amb el Regne d'Espanya, en vigor des del 26 de febrer del 2016, amb el Gran Ducat de Luxemburg, en vigor des del 7 de març del 2016, amb el Principat de Liechtenstein, vigent des del 21 de novembre del 2016, amb la República Portuguesa, vigent des del 23 d'abril del 2017, amb els Emirats Àrabs Units, vigent des de l'1 d'agost del 2017, i amb la República de Malta, en vigor des de 27 de setembre del 2017.

La conclusió d'aquests acords és un element clau en l'estratègia de posar Andorra en situació de competir, atès que permetran a les empreses andorranes prestar serveis a l'estranger sense ser sotmeses a la retenció en origen sobre les rendes obtingudes en aquests països, i donaran seguretat jurídica a les inversions estrangeres a Andorra perquè puguin obtenir una garantia conforme a la qual no rebran imposició per les mateixes rendes al seu lloc de residència fiscal.

Per a la negociació d'aquests acords, tant els països membres de l'OCDE com els països no membres utilitzen el model de Conveni fiscal de l'OCDE per a la negociació, l'aplicació i la interpretació dels seus convenis fiscals bilaterals. El model de Conveni fiscal i la xarxa de més de 3.000 convenis bilaterals basats en aquest model permeten solucionar uniformement les divergències que es plantegen generalment en l'àmbit de la doble imposició internacional, i establir normes clares i consensuades sobre la imposició de la renda i el patrimoni. Tenir en compte el model permet, a més, evitar que aquests problemes creïn obstacles al lliure moviment dels béns, dels serveis, dels capitals i de la mà d'obra entre els països.

El model de Conveni fiscal de l'OCDE distribueix les competències fiscals entre el país de residència i el país d'origen de les rendes, i estableix que el país de residència elimini la doble imposició, si escau.

El Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Xipre es va negociar els dies 2 d'agost i 10 de novembre del 2016.

El 18 de maig del 2018, la ministra d'Afers Exteriors del Principat d'Andorra, Maria Ubach Font, signà a Elsinore, conjuntament amb el ministre d'Afers Exteriors de la República de Xipre, Nikos Christodoulides, el Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Xipre per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda.

El Conveni signat reprèn, en gran part, les disposicions contingudes en el model de l'OCDE, generalment acceptades per tots els estats, i alhora inclou les particularitats del Principat d'Andorra i de la República de Xipre. Està constituït per 29 articles i s'acompanya d'un Protocol que completa i interpreta certs articles del Conveni.

El Conveni estableix a quins impostos s'aplica i en preveu l'aplicació a impostos futurs.

Pel que fa a les definicions generals per a la interpretació dels termes utilitzats en el Conveni se segueix el model de l'OCDE.

Es defineix el concepte de residència tenint en compte el model de l'OCDE. No obstant això, el Protocol determina que tant els fons d'inversió com

els fons o plans de pensions tenen la consideració de residents i els defineix, per a Andorra i per a Xipre, amb referències a la legislació domèstica de cadascun dels estats contractants. Igualment, s'estableix la possibilitat d'aplicar aquest CDI a tots els fons d'inversió o plans de pensions que les autoritats competents dels dos estats convinguin.

Pel que respecta a les rendes imposables previstes als articles 10, 11 i 12, concretament les relatives a dividendes, interessos i cànons, cal posar en relleu que l'article 10 determina la tributació exclusiva dels dividendes a l'Estat de residència del perceptor, sempre que en sigui el beneficiari efectiu. Amb referència als interessos, l'article 11 determina la potestat tributària exclusiva a favor de l'Estat de residència del perceptor dels interessos, sempre que en sigui el beneficiari efectiu. Pel que fa als cànons, l'article 12 concedeix potestat tributària exclusiva sobre els pagaments de cànons a l'Estat de residència del perceptor.

L'article 22 del Conveni fa referència als mètodes d'eliminació de la doble imposició en ambdós països.

El procediment d'arranjament amistós de l'article 24 està basat en el model de l'OCDE, tot i que no inclou el reconeixement de l'arbitratge com a mecanisme de resolució de conflictes de les qüestions no resoltes per les autoritats competents dels estats contractants.

Pel que fa a l'intercanvi d'informació, s'hi inclou la redacció vigent de l'article sobre intercanvi d'informació segons el de l'OCDE, que versa sobre l'estàndard d'intercanvi d'informació "previsiblement rellevant". No obstant això, el Protocol aclareix que l'estàndard per a l'intercanvi d'informació no permet les *fishing expeditions* i que els drets i les salvaguardes dels contribuents presents en la normativa d'un país es mantenen aplicables en el procés d'intercanvi d'informació. D'igual manera el Protocol regula l'aplicació efectiva de l'intercanvi d'informació.

Un cop ratificat, el Conveni entrarà en vigor, respecte dels impostos retinguts a l'origen, en relació amb les quantitats pagades o meritades, el primer dia o a comptar del primer dia del mes de gener següent a la data en què el Conveni entri en vigor; i, respecte dels altres impostos sobre la renda, i en relació amb els anys impositius que comencin el primer dia o a comptar del primer dia del mes de gener següent, a la data en què el Conveni entri en vigor.

Els Estats han de notificar-se mútuament per escrit, per via diplomàtica, l'acompliment dels procediments legals interns necessaris per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

Ateses les consideracions exposades, s'aprova:

La ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Xipre per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni.

Conveni entre el Principat d'Andorra i la República de Xipre per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda

El Govern del Principat d'Andorra i Govern de la República de Xipre,

desitjant promoure les seves relacions econòmiques i millorar la cooperació en matèria fiscal,

amb la voluntat de concloure un conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda sense generar oportunitats per a la no-imposició o per a la imposició reduïda mitjançant l'evasió o l'elusió fiscals (incloent un ús abusiu dels convenis internacionals que tinguin com a objectiu obtenir desgravacions previstes en aquest Conveni pels beneficis indirectes de residents d'Estats tercers)

han convingut les disposicions següents:

Article 1

Persones concernides

Aquest Conveni s'aplica a les persones que són residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2

Impostos coberts

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda exigibles per part de cadascun dels estats contractants o per les seves subdivisions polítiques o entitats locals, sigui quin sigui el seu sistema d'exacció.

2. Es consideren "impostos sobre la renda" els que graven la totalitat de la renda o qualsevol part d'aquesta, inclosos els impostos sobre els guanys procedents de l'alienació de béns mobles o immobles, i els impostos sobre l'import global dels sous o salaris pagats per les empreses.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica el Conveni són, en particular:

(a) pel que fa a Xipre:

(i) l'impost sobre la renda;

(ii) l'impost sobre les societats;

(iii) la contribució especial per la Defensa de la República; i

(iv) l'impost sobre els guanys de capital.

(a partir d'ara denominats "impost de Xipre").

(b) pel que fa a Andorra:

(i) l'impost sobre les societats;

(ii) l'impost sobre la renda de les persones físiques;

(iii) l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals; i

(iv) l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

(a partir d'ara denominats "impost andorrà").

4. El Conveni també s'aplica a qualsevol impost de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixi després de la signatura d'aquest Conveni i que s'afegeixi als ja existents o els substitueixi. Les autoritats competents dels Estats contractants es notifiquen les modificacions substancials que s'hagin introduït en les seves legislacions fiscals respectives.

Article 3

Definicions generals

1. En el marc d'aquest Conveni, tret que del context s'infereixi una interpretació diferent:

(a) El terme "Xipre" significa la República de Xipre i, emprat en sentit geogràfic, inclou el territori nacional, el mar territorial del mateix així com qualsevol zona fora del mar territorial, incloent-hi el territori adjacent, la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental, la qual ha estat o podria ser designada, segons les lleis de Xipre i en acord amb les lleis internacionals, com una zona en la qual Xipre podria exercir els seus drets de sobirania o de jurisdicció;

(b) El terme "Andorra" significa el Principat d'Andorra i, emprat en sentit geogràfic, designa el territori del Principat d'Andorra;

(c) Les expressions "un Estat contractant" i "l'altre Estat contractant" designen, segons el context, Andorra o Xipre;

(d) El terme "persona" comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altre agrupament de persones;

(e) El terme "societat" designa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri com una persona jurídica a efectes impositius;

(f) El terme "empresa" s'aplica a l'exercici de qualsevol activitat econòmica;

(g) Les expressions "empresa d'un Estat contractant" i "empresa de l'altre Estat contractant" designen respectivament una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa

explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

(h) El terme “trànsit internacional” designa qualsevol transport efectuat per una nau o una aeronau explotada per una empresa la seu de direcció efectiva de la qual està situada en un Estat contractant, excepte en els casos en què la nau o l'aeronau s'exploti únicament entre punts situats a l'altre Estat contractant;

(i) El terme “autoritat competent” designa:

(i) a Xipre: el ministre responsable de les Finances o el seu representant autoritzat;

(ii) a Andorra: el ministre de Finances o el seu representant autoritzat;

(j) el terme “nacional” en relació amb un Estat contractant significa:

(i) qualsevol persona física que tingui la nacionalitat d'aquest Estat contractant i;

(ii) qualsevol persona jurídica, societat de persones o associació constituïda de conformitat amb la legislació vigent en aquest Estat contractant;

(k) el terme “activitat econòmica” inclou la prestació de serveis professionals i la realització d'altres activitats de naturalesa independent.

2. Per a l'aplicació del Conveni en tot moment per part d'un Estat contractant, qualsevol terme que no hi estigui definit té, llevat que del context s'infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueixi la legislació d'aquest Estat pel que fa als impostos que són objecte del Conveni, de manera que prevaldrà el significat donat per la legislació fiscal per damunt del significat donat al terme per les altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4

Resident

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió “resident d'un Estat contractant” significa qualsevol persona que, d'acord amb la legislació d'aquest Estat, està subjecta a imposició en aquest Estat, en virtut del seu domicili, residència, seu de direcció o per qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i s'aplica tant a aquest Estat com a totes les seves subdivisions polítiques o entitats locals. No obstant això, aquest terme no inclou les persones que estan subjectes a l'impost en aquest Estat exclusivament per rendes d'origen en aquest Estat.

2. Quan, d'acord amb les disposicions de l'apartat 1, una persona física és resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

(a) aquesta persona es considera resident únicament de l'Estat on disposa d'un habitatge permanent a la

seva disposició; si disposa d'un habitatge permanent en ambdós estats, es considera resident únicament de l'Estat on manté vincles personals i econòmics més estrets (centre d'interessos vitals);

(b) si no es pot determinar l'Estat on aquesta persona té el centre d'interessos vitals, o si no disposa d'habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident únicament de l'Estat on sojorna de manera habitual;

(c) si aquesta persona sojorna de manera habitual en ambdós estats o si no sojorna de manera habitual en cap dels dos, es considera resident únicament de l'Estat del qual posseeix la nacionalitat;

(d) si aquesta persona posseeix la nacionalitat d'ambdós estats o si no posseeix la nacionalitat de cap dels dos, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre la qüestió de comú acord.

3. Quan una persona que no sigui persona física és, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, resident dels dos estats contractants, es considera resident únicament de l'Estat on té situada la seva seu de direcció efectiva.

Article 5

Establiment permanent

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió “establiment permanent” designa una instal·lació fixa de negocis a través de la qual una empresa exerceix la totalitat o part de la seva activitat econòmica.

2. L'expressió “establiment permanent” inclou en particular:

(a) una seu de direcció;

(b) una sucursal;

(c) una oficina;

(d) una fàbrica;

(e) un taller;

(f) una mina, un pou de petroli o de gas, una pedrera o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals; i

(g) una explotació agrícola, pecuària o forestal.

3. Una obra o un projecte de construcció o d'instal·lació únicament constitueix un establiment permanent si la seva durada és superior als dotze mesos.

4. Malgrat les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió “establiment permanent” no inclou:

(a) la utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa;

(b) el manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat d'emmagatzemar-los, exposar-los o lliurar-los;

(c) el manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb l'única finalitat de ser transformats per una altra empresa;

(d) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis, amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies o de reunir informació per a l'empresa;

(e) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat de realitzar, per a l'empresa, qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

(f) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb l'única finalitat de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en les lletres de la (a) a la (e), sempre que l'activitat conjunta de la instal·lació fixa de negocis que resulti d'aquesta combinació mantingui un caràcter auxiliar o preparatori.

5. Malgrat les disposicions dels apartats 1 i 2, quan una persona –que no sigui un agent independent, a qui s'aplica l'apartat 6– actua per compte d'una empresa i disposa, en un Estat contractant, de poders que exerceix de manera habitual i que la faculten per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat per a totes les activitats que aquesta persona exerceixi per a l'empresa; llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que s'esmenten a l'apartat 4 i que, si fossin exercides a través d'una instal·lació fixa de negocis, no permetrien que es considerés aquesta instal·lació fixa de negocis com un establiment permanent de conformitat amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa tingui un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet d'exercir-hi les seves activitats mitjançant un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controlï o estigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant o que exerceixi activitats econòmiques en aquest altre Estat (ja sigui mitjançant un establiment permanent o de qualsevol altra manera) no és suficient, per si sol, per considerar qualsevol d'aquestes societats com un establiment permanent de l'altra.

Article 6

Rendes immobiliàries

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant poden ser gravades en aquest altre Estat.

2. L'expressió "béns immobles" té el significat que li atribueix el dret de l'Estat contractant on es troben situats els béns considerats. L'expressió inclou en qualsevol cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip emprat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals s'apliquen les disposicions del dret privat relatiu a la propietat immobiliària, l'usdefruit de béns immobles i els drets a percebre pagaments fixos o variables per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; les naus, vaixells i les aeronaus no es consideren béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen a les rendes procedents de la utilització directa, del lloguer o la utilització de qualsevol altra forma d'explotació de béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 també s'apliquen a les rendes procedents dels béns immobles d'una empresa.

Article 7

Beneficis de les empreses

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant estan sotmesos a imposició exclusivament en aquest Estat, llevat que l'empresa exerceixi la seva activitat en l'altre Estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa exerceix la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis que siguin atribuïbles a aquest establiment permanent d'acord amb les disposicions de l'apartat 2 poden ser gravables en aquest altre Estat.

2. Als efectes d'aquest Article i de l'Article 22, els beneficis que són atribuïbles en cada Estat contractant a l'establiment permanent esmentat a l'apartat 1 són els beneficis que podrien esperar-se obtenir, en particular en les seves relacions amb altres parts de l'empresa, si es tractés d'una empresa autònoma i independent dedicada a les mateixes activitats o similars de conformitat amb les mateixes condicions o similars, tenint en compte les funcions exercides, els actius utilitzats i els riscos assumits per l'empresa mitjançant l'establiment permanent i mitjançant les altres parts de l'empresa.

3. Quan, de conformitat amb l'apartat 2, un Estat contractant ajusta els beneficis que són atribuïbles a

un establiment permanent d'una empresa d'un Estat contractant i les taxes relatives als beneficis de l'empresa que han estat subjectes a impost en l'altre Estat, l'altre Estat ha de fer, en la mesura necessària per eliminar la doble imposició sobre aquests beneficis, un ajust corresponent de la quantitat de l'impost que ha percebut sobre aquests beneficis. Les autoritats competents dels Estats contractants es consultaran, en cas necessari, per determinar aquest ajust.

4. Quan els beneficis inclouen les rendes que es tracten separatament en altres articles d'aquest conveni, llavors les disposicions d'aquells articles no es veuran afectades per les disposicions d'aquest article.

Article 8

Transport marítim i aeri

1. Els beneficis procedents de l'explotació de naus o d'aeronaus, en trànsit internacional, només són gravables a l'Estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim es troba a bord d'una nau, aquesta seu es considera ubicada a l'Estat contractant on es troba el port base d'aquesta nau, o, en l'absència d'un port base, a l'Estat contractant del qual sigui resident la persona que explota la nau.

3. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant procedents de l'ús, el manteniment o del lloguer de contenidors (incloent tràilers i equipaments relacionats amb el transport de contenidors) utilitzat pel transport de béns o mercaderies només son gravables a aquest Estat, exceptuant els contenidors o tràilers i equipaments relacionats utilitzats únicament entre punts situats a l'altre Estat contractant.

4. Per als fins d'aquest article, els beneficis derivats de l'explotació de naus o d'aeronaus en trànsit internacional inclouen els beneficis derivats del lloguer de naus o d'aeronaus contractades per un temps o viatge complets, i del lloguer de naus sense tripulació que operen en trànsit internacional.

5. Les disposicions de l'apartat 1 també s'apliquen als beneficis procedents de la participació en un *pool*, en una explotació conjunta o en un organisme internacional d'explotació.

Article 9

Empreses associades

1. Quan:

(a) una empresa d'un Estat contractant participa directament o indirectament en la direcció, el

control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

(b) les mateixes persones participen directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant, i quan, en l'un i l'altre cas, les dos empreses estan vinculades, en les seves relacions comercials o financeres, per condicions acceptades o imposades que difereixen de les que s'haurien convingut entre empreses independents, els beneficis que, sense aquestes condicions, hauria pogut obtenir una de les empreses però que de fet no s'han pogut obtenir a causa d'aquestes condicions, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i, per tant, ser gravats.

2. Quan un Estat contractant inclou en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat –i, per tant, grava– beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ja ha estat gravada en aquest altre Estat, i aquest altre Estat reconegui que els beneficis inclosos d'aquesta manera són beneficis que hauria obtingut l'empresa del primer Estat si les condicions convingudes entre les dos empreses haguessin estat les que haguessin convingut empreses independents, llavors l'altre Estat procedeix a l'ajustament que correspongui de l'import de l'impost que s'ha percebut per aquests beneficis. Per determinar aquest ajustament, es tindran en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i les autoritats competents dels Estats contractants es consultaran quan sigui necessari.

Article 10

Dividends

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant només són gravables en aquest altre Estat, sempre que el beneficiari efectiu dels dividends sigui resident de l'altre Estat.

Aquest apartat no s'aplica a la imposició de la societat respecte dels beneficis sobre els quals es paguen els dividends.

2. El terme "dividends" emprat en aquest article designa les rendes procedents d'accions, accions o bons de gaudi, parts de mines, parts de fundador o altres drets, excepte els crèdits, que permetin participar en els beneficis, així com les rendes d'altres participacions socials sotmeses, per la legislació fiscal de l'Estat d'on és resident la societat distribuïdora, al mateix règim fiscal que les accions.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant on resideix la societat que paga els dividends, una activitat econòmica mitjançant un

establiment permanent que hi estigui situat, i que té efectivament vinculada la participació generadora dels dividendes. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Quan una societat que és resident d'un Estat contractant obté beneficis o rendes de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot percebre cap impost sobre els dividendes pagats per la societat, llevat que aquests dividendes es paguin a un resident d'aquest altre Estat, que és el beneficiari efectiu dels dividendes, o que la participació generadora de dividendes estigui efectivament vinculada a un establiment permanent situat en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre beneficis de societat no distribuïts, encara que els dividendes pagats o els beneficis no distribuïts siguin, en la seva totalitat o en part, beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11

Interessos

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant només són gravables en aquest altre Estat, sempre que el beneficiari efectiu dels interessos sigui resident de l'altre Estat.

2. El terme "interessos" emprat en aquest article designa les rendes dels crèdits de qualsevol naturalesa, acompanyades o no d'una garantia hipotecària o d'una clàusula de participació en els beneficis del deutor, i en particular, les rendes de fons públics i els rendiments de bons o d'obligacions, incloses les primes i els lots vinculats a aquestes rendes de fons públics, bons o obligacions. Les penalitzacions per demora en el pagament no es consideren interessos als efectes d'aquest article.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels interessos, que és resident d'un Estat contractant, exerceix a l'altre Estat contractant, d'on procedeixen els interessos, mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i quan el crèdit generador dels interessos està efectivament vinculat a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor resideix en aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui resident o no d'un Estat contractant, té en un Estat contractant un establiment permanent pel qual ha contret un deute que dona lloc al pagament d'interessos i que suporta la càrrega d'aquests interessos, aquests interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on està situat l'establiment permanent.

5. Quan, per raó de les relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu o dels que l'un i l'altre mantenen amb terceres persones, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'aplicaran únicament per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és gravable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12

Cànon

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals és un resident de l'altre Estat contractant només són gravables en aquest altre Estat.

2. El terme "cànon" emprat en aquest article designa les remuneracions de qualsevol naturalesa rebudes per l'ús o pel dret d'ús de drets d'autor d'obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques, qualsevol patent, marca comercial, dibuix o model, plànol, fórmula o procediment secrets o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels cànon, que és resident d'un Estat contractant, exerceix a l'altre Estat contractant d'on procedeixen els cànon una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i el dret o el bé generador dels cànon està efectivament vinculat a aquest establiment permanent. En aquests casos, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Es considera que els cànon procedeixen d'un Estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels cànon, sigui resident o no d'un Estat contractant, té en un dels estats contractants un establiment permanent a través del qual s'ha contret l'obligació que dona lloc al pagament de cànon i que suporta la càrrega d'aquests cànon, es considera que aquests cànon procedeixen de l'Estat on se situa l'establiment permanent.

5. Quan, per raó de les relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu o entre aquests i una tercera persona, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'apliquen únicament per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària

dels pagaments és gravable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13

Guanys de capital

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obté de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6 i situats a l'altre Estat contractant, poden ser gravats en aquest altre Estat.

2. Els guanys procedents de l'alienació de béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, inclosos els guanys procedents de l'alienació d'aquest establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), poden ser gravats en aquest altre Estat.

3. Els guanys obtinguts per una empresa d'un Estat contractant procedents de l'alienació de naus o d'aeronaus explotades en trànsit internacional, o procedents de béns mobles destinats a l'explotació d'aquestes naus o aeronaus, són gravables exclusivament en l'Estat contractant on està situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

1. Els guanys obtinguts per un resident d'un Estat contractant de l'alienació d'accions, el valor de les quals procedeixi en més d'un 50 per cent, directament o indirectament, de béns immobles situats en l'altre Estat contractant poden ser gravades en aquest altre Estat. No obstant això, aquest apartat no s'aplica als guanys derivats de l'alienació d'accions d'una societat que cotitzi en un mercat de valors reconegut d'un o d'ambdós estats contractants, o bé d'un Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, quan l'alienador, durant la totalitat dels 12 mesos precedents a aquesta alienació, era posseïdor directament o indirectament de no més del 25 per cent del capital de la societat cotitzada.

4. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3 i 4 només són gravables en l'Estat contractant en què resideix l'alienador.

Article 14

Rendes del treball

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17 i 18, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball són gravables exclusivament en aquest Estat tret que l'ocupació s'exerceixi en l'altre Estat contractant. Si l'ocupació s'exerceix d'aquesta manera, les remuneracions que se'n deriven poden ser gravades en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball exercit en l'altre Estat contractant només són gravables en primer Estat esmentat quan:

a. el perceptor sojorni en l'altre Estat durant un període o períodes d'una durada que no excedeixi en conjunt de 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'any fiscal considerat, i

b. les remuneracions les pagui un empresari o pel compte d'un empresari, que no és resident de l'altre Estat, i

c. les remuneracions no les suporti un establiment permanent que l'empresari tingui en l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes d'un treball assalariat efectuat a bord d'una nau o aeronau explotades en trànsit internacional, per una empresa d'un Estat contractant, només són gravades a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 15

Remuneració de consellers

Les remuneracions en qualitat de conseller i altres retribucions anàlogues que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració d'una societat que és resident de l'altre Estat contractant poden ser gravades en aquest altre Estat.

Article 16

Artistes i esportistes

1. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre Estat contractant en qualitat d'artista, ja sigui actor de teatre, de cinema, de ràdio o de televisió, o en qualitat de músic, o com a esportista, poden ser gravades en aquest altre Estat.

2. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, quan les rendes derivades de les activitats efectuades per un artista o un esportista personalment i en aquesta qualitat, s'atribueixin no a l'artista o l'esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes poden ser gravades a l'Estat contractant en què es realitzin les activitats de l'artista o l'esportista.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen a les rendes derivades de les activitats realitzades en un Estat contractant per un artista o un esportista quan l'estada en aquest Estat contractant és finançada en la seva totalitat o principalment amb fons públics de l'altre Estat contractant, de les seves

subdivisions polítiques o de les seves entitats locals. En aquest cas, les rendes només són gravables a l'Estat contractant del qual l'artista o l'esportista és resident.

Article 17

Pensions

1. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i altres remuneracions anàlogues, que es paguen a un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball anterior, són gravables exclusivament en aquest Estat.

Article 18

Funció pública

1.

(a) Els sous, salaris i altres remuneracions anàlogues pagats per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o per una entitat local a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat o subdivisió o entitat només són gravables en aquest Estat.

(b) No obstant això, aquests sous, salaris i remuneracions anàlogues només són gravables en l'altre Estat contractant quan els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

(i) posseeix la nacionalitat d'aquest Estat; o

(ii) no va esdevenir resident d'aquest Estat exclusivament amb la finalitat de prestar aquests serveis.

2.

(a) No obstant el que disposa l'apartat 1, les pensions i altres remuneracions anàlogues pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, o a càrrec de fons constituïts per aquest Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat o aquesta subdivisió o entitat, només són gravables en aquest Estat.

(b) No obstant això, aquestes pensions i remuneracions anàlogues només són gravables a l'altre Estat contractant quan la persona física és un resident i posseeix la nacionalitat d'aquest Estat.

3. Les disposicions dels articles 14, 15, 16 i 17 s'apliquen als sous, salaris, pensions i altres remuneracions anàlogues, pagats en concepte de serveis prestats en el marc d'una activitat econòmica exercida per un Estat contractant o per una subdivisió política o entitat local seves.

Article 19

Estudiants

Els imports que rep, per cobrir les seves despeses de manutenció, d'estudis o de formació pràctica, un estudiant o una persona en pràctiques que és, o hagi estat just abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que sojorna al primer Estat esmentat amb l'única finalitat de la seva manutenció, estudis o formació pràctica, no són gravables en aquest Estat, sempre que aquests pagaments provenguin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20

Activitats fora de les costes

1. Les disposicions d'aquest article s'apliquen independentment de la resta de disposicions d'aquest Conveni.

2. Una persona que és resident d'un Estat Contractant i dugui a terme activitats fora de les costes en l'altre Estat contractant relacionades amb l'exploració o l'explotació del llit marí o del subsòl o dels seus recursos naturals situats en aquest altre Estat contractant es considerarà, d'acord amb els apartats 3 i 4 d'aquest article, que porta a terme negocis, en relació amb les activitats abans citades, en aquest altre Estat a través d'un establiment permanent situat en el mateix.

3. Les disposicions de l'apartat 2 no s'apliquen quan les activitats es duguin a terme en un període que no excedeixi 30 dies de manera agregada en qualsevol període de 12 mesos que comenci o acabi en l'any fiscal considerat. No obstant això, a efectes d'aquest apartat:

(a) Les activitats dutes a terme per una empresa associada amb una altra empresa es consideren dutes a terme per l'empresa amb la qual es troba associada, si les activitats en qüestió són substancialment les mateixes que les realitzades per l'empresa mencionada en últim lloc.

(b) Es considera que dos empreses estan associades si:

(i) Una empresa participa directament o indirectament en la gestió, el control o com a mínim en el 30% del capital de l'altra empresa, o

(ii) La mateixa persona o persones participen directament o indirectament en la gestió, el control o com a mínim en el 30% del capital d'ambdues empreses.

4. Els beneficis generats per una empresa d'un Estat contractant pel transport de subministraments o de personal a una ubicació o entre ubicacions, quan les activitats relacionades amb l'exploració o

l'explotació del llit marí o del subsòl o dels seus recursos naturals es duuguin a terme en un Estat contractant, o del funcionament dels remolcadors i altres naus auxiliars a les activitats esmentades, només es graven en l'Estat contractant en el qual l'empresa sigui resident.

5. Els salaris, les pagues i les remuneracions similars generats per un resident d'un Estat contractant respecte d'una ocupació relacionada amb l'exploració o l'explotació del llit marí o del subsòl o dels seus recursos naturals situats en l'altre Estat contractant poden, en la mesura en que les tasques es realitzin fora de les costes d'aquest altre Estat, ser gravats en aquest altre Estat. No obstant això, l'esmentada remuneració es grava només en l'Estat mencionat en primer lloc si l'ocupació es duu a terme fora de les costes per un empresari que no és resident de l'altre Estat i sempre que aquesta ocupació es realitzi per un període o períodes d'una durada que no excedeixi en conjunt de 30 dies en qualsevol període de 12 mesos que comenci o acabi en l'any fiscal considerat.

6. Els guanys generats per un resident d'un Estat contractant respecte l'alienació de:

- (a) Els drets d'exploració o explotació; o
- (b) La propietat situada en l'altre Estat contractant utilitzada en relació amb l'exploració o l'explotació del llit marí o del subsòl o dels seus recursos naturals situats en l'altre Estat; o
- (c) Les accions el valor o la major part del valor de les quals provingui directament o indirectament dels drets o de les propietats esmentades, o dels drets i de les propietats esmentades conjuntament.

En aquest apartat "els drets d'exploració o d'explotació" es refereixen als drets dels actius que es produeixen per l'exploració o per l'explotació del llit marí o del subsòl o dels seus recursos naturals en l'altre Estat contractant, inclosos els drets als interessos o als beneficis d'aquests actius.

Article 21

Altres rendes

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, provinguin d'on provinguin, no previstes en els articles precedents d'aquest Conveni només són gravables en aquest Estat.
2. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen a les rendes altres que les rendes procedents de béns immobles tal com es defineixen a l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, exerceix a l'altre Estat contractant una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre Estat, i quan el dret o el bé generador de

les rendes està vinculat efectivament a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

Article 22.

Eliminació de la doble imposició

1. En el cas de Xipre, la doble imposició s'elimina de la manera següent:

D'acord amb les disposicions de la legislació de Xipre relatives a la possibilitat de deduir de l'impost de Xipre els impostos estrangers, quan, de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni, s'incloguin a la declaració a Xipre rendes d'origen andorrà, l'impost andorrà sobre aquestes rendes es podrà deduir de l'impost de Xipre pagat sobre aquestes rendes.

2. En el cas d'Andorra, la doble imposició s'elimina de la manera següent:

(a) Quan un resident d'Andorra obtingui rendes que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, puguin ser gravades a Xipre, Andorra acordarà la deducció en l'impost sobre la renda d'aquest resident de l'import igual a l'impost abonat a Xipre. Aquesta deducció no pot, però, excedir la part de l'impost andorrà, calculat abans de la deducció, corresponent a aquestes rendes obtingudes a Xipre;

(b) Quan un resident d'Andorra obtingui rendes que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, estiguin exemptes d'impostos a Andorra, Andorra podrà prendre en consideració les rendes exemptes per calcular l'import de l'impost sobre la resta de les rendes d'aquest resident.

Article 23

No discriminació

1. Els nacionals d'un Estat contractant no han d'estar sotmesos en l'altre Estat contractant a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, i que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o que la imposició a la qual podrien estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat en les mateixes circumstàncies, en particular pel que fa referència a la residència. Malgrat les disposicions de l'article 1, aquesta disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. La imposició aplicable als establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant té a l'altre Estat contractant no pot ser menys favorable en aquest altre Estat que l'aplicada a les empreses d'aquest altre Estat que exerceixin la mateixa activitat. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant

les deduccions personals, desgravacions i reduccions fiscals que concedeix als seus propis residents en funció de l'estat civil o de les càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 5 de l'article 11 o de l'apartat 5 de l'article 12, els interessos, cànon i altres despeses pagades per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis gravables d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident del primer Estat esmentat.

4. Les empreses d'un Estat contractant que tenen un o diversos residents de l'altre Estat contractant que posseeixen o controlen el seu capital, directament o indirectament, en la seva totalitat o en part, no estan sotmeses, en el primer Estat esmentat, a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o que la imposició a la qual podrien estar sotmeses altres empreses similars del primer Estat esmentat.

5. Malgrat les disposicions de l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos de qualsevol naturalesa o denominació.

Article 24

Procediment d'arranjament amistós

1. Quan una persona considera que les mesures preses per un o ambdós estats contractants comporten o poden comportar per a ella una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni, pot sotmetre, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant d'on és resident o, si el seu cas s'ajusta a l'apartat 1 de l'article 22, a la de l'Estat contractant d'on és nacional. El cas s'ha de sotmetre durant els tres anys que segueixen a la primera notificació de la mesura que comporta una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni.

2. L'autoritat competent, si considera que la reclamació està fonamentada i no està en condicions ella mateixa d'aportar-hi una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre el cas mitjançant un arranjament amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, amb la finalitat d'evitar una imposició no conforme amb aquest Conveni. L'arranjament s'ha d'aplicar siguin quins siguin els terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants, mitjançant arranjament amistós, han de fer el possible per resoldre les dificultats o aclarir els dubtes a què pot donar lloc la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni. També es poden consultar amb la

finalitat d'evitar la doble imposició en casos no previstos per aquest Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants poden comunicar-se directament entre elles, inclús mitjançant una comissió conjunta formada per elles o els seus representants, amb la finalitat d'arribar a un arranjament, tal com s'indica en els apartats anteriors.

Article 25

Intercanvi d'informació

1. Les autoritats competents dels estats contractants intercanvien informació previsiblement rellevant per aplicar les disposicions d'aquest Conveni o per a l'execució o l'aplicació del dret intern relativa als impostos de qualsevol naturalesa o denominació exigibles pels estats contractants, per les seves subdivisions polítiques o entitats locals en la mesura que la imposició així exigida no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està restringit pels articles 1 i 2.

2. La informació rebuda en virtut de l'apartat 1 per un Estat contractant és tractada de forma confidencial, de la mateixa manera que la informació obtinguda en aplicació del dret intern d'aquest Estat, i únicament pot ser revelada a les persones o autoritats (inclosos tribunals i òrgans administratius) relacionades amb la gestió o la recaptació dels impostos esmentats a l'apartat 1, de la seva aplicació efectiva o de la persecució de l'incompliment en relació amb aquests impostos, de la resolució dels recursos relatius a aquests impostos, o de la supervisió d'aquestes activitats. Aquestes persones o autoritats únicament poden emprar aquesta informació per a les finalitats esmentades. Poden revelar-la en el marc d'audiències públiques dels tribunals o de decisions judicials. No obstant això, la informació rebuda per un Estat contractant pot ser emprada per a altres finalitats, quan aquesta informació pugui ser emprada per a altres finalitats segons la legislació interna dels dos estats, i l'autoritat competent de l'Estat sol·licitat n'autoritzi l'ús.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no poden, en cap cas, ser interpretades en el sentit d'obligar un Estat contractant a:

(a) prendre mesures administratives contràries a la seva legislació o pràctica administrativa o a les de l'altre Estat contractant;

(b) proporcionar informació que no pugui ser obtinguda d'acord amb la seva legislació o en el marc de la seva pràctica administrativa habitual o de l'altre Estat contractant;

(c) proporcionar informació que revela un secret de caire empresarial, industrial, comercial o professional o un procés industrial o informació la revelació de la qual sigui contrària a l'ordre públic.

4. Si un Estat contractant sol·licita informació de conformitat amb aquest article, l'altre Estat contractant utilitza les mesures de les quals disposa per obtenir la informació sol·licitada, independentment que l'altre Estat no necessiti aquesta informació per a finalitats tributàries pròpies. L'obligació precedent està restringida per les disposicions de l'apartat 3, però en cap cas els estats contractants poden interpretar aquestes restriccions com a base per denegar l'intercanvi d'informació únicament per l'absència d'interès nacional en la informació sol·licitada.

5. En cap cas les disposicions de l'apartat 3 s'interpreten en el sentit de permetre a un Estat contractant denegar l'intercanvi d'informació únicament perquè aquesta informació la posseeixen bancs, altres institucions financeres, o qualsevol persona que actuï en qualitat de mandatària o fiduciària, inclosos els agents designats, o perquè aquesta informació està relacionada amb els drets de propietat d'una persona.

Article 26

Membres de missions diplomàtiques i consulars

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixen els membres de missions diplomàtiques o oficines consulars i els membres de delegacions permanents davant d'organismes internacionals, de conformitat amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords específics.

Article 27

Dret a acollir-se als beneficis del conveni

1. No obstant la resta de disposicions d'aquest Conveni, un resident d'un Estat contractant no pot beneficiar-se en l'altre Estat contractant de cap reducció o exempció d'impostos prevista en aquest Conveni si és raonable concloure, tenint en compte tots els elements i les circumstàncies rellevants, que el principal objectiu és obtenir aquests beneficis, tret que sigui establert que acordar aquests beneficis en aquestes circumstàncies sigui conforme amb l'objecte i la finalitat de les disposicions rellevants d'aquest Conveni. Les autoritats competents dels estats contractants es consultaran abans de denegar a un resident d'un Estat contractant aquests beneficis a l'altre Estat contractant.

2. Quan, de conformitat amb qualsevol disposició d'aquest Conveni, un element de la renda pugui ser exempt d'impostos en un Estat contractant, i de

conformitat amb les lleis en vigor en aquest altre Estat contractant, una persona només està sotmesa a imposició en funció de l'import de la renda obtinguda o rebuda en aquest altre Estat, i no en funció de l'import total, aleshores l'exempció permesa en el primer Estat només s'aplica a la part de la renda que està sotmesa a imposició en aquest altre Estat.

Article 28

Entrada en vigor

1. Cada Estat contractant notifica per escrit, per via diplomàtica, a l'altre l'acompliment dels procediments legals interns necessaris per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

2. Aquest Conveni entra en vigor a la data de recepció de la darrera d'aquestes notificacions i tindrà efecte:

(i) respecte dels impostos retinguts a l'origen, en relació amb les quantitats pagades o meritades el primer dia o a comptar del primer dia del mes de gener següent a la data en què el Conveni entri en vigor; i

(ii) respecte dels altres impostos sobre la renda, i en relació amb els anys impositius que comencin el primer dia o a comptar del primer dia del mes de gener següent a la data en què el Conveni entri en vigor.

Article 29

Denúncia

Aquest Conveni es manté en vigor indefinidament, però, qualsevol dels estats contractants pot, el dia 30 de juny o abans d'aquesta data de qualsevol any natural iniciat després del venciment d'un període de cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor, comunicar, per via diplomàtica i per escrit, la denúncia del Conveni. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte:

(a) respecte dels impostos retinguts a l'origen, i en relació amb les quantitats pagades o meritades després de l'acabament de l'any natural, en què ha tingut lloc la comunicació; i

(b) respecte dels altres impostos sobre la renda, i en relació amb els anys impositius iniciats després de l'acabament de l'any natural, que segueix a l'any de notificació.

A aquest efecte els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Elsinore, 18 de maig del 2018, fet en dos exemplars, en català, en grec i en anglès, tots els textos són igualment fefaents.

En cas de divergència en la interpretació, preval el text en anglès.

Pel Govern
del Principat d'Andorra
Maria Ubach Font

Pel Govern
de la República de Xipre
Nikos Christodoulides

Protocol

En signar avui el Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Xipre per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda, ambdós Estats contractants han convingut que aquest Protocol forma part integrant d'aquest Conveni.

I. En relació amb l'apartat 1 de l'article 4 (resident):

1. Es consideren "residents d'un Estat" els fons d'inversió i els fons o plans de pensió d'un Estat contractant. En aquest sentit:

(i) L'expressió "fons d'inversió" designa:

(a) en el cas de Xipre, un fons d'inversió com es defineix en la llei *Open-Ended Undertakings for Collective Investment (UCI)* del 2012, de la llei *Alternative Investment Fund Managers* del 2013 i de la llei *Alternative Investment Funds* del 2014, i qualsevol esmena que pugui desenvolupar, substituir o modificar aquesta Llei en el futur, sempre i quan es tracti d'un resident de Xipre d'acord amb les lleis fiscals de Xipre.

(b) en el cas d'Andorra, un fons d'inversió segons la Llei 10/2008, del 12 de juny, i qualsevol altra llei o reglament que pugui desenvolupar, substituir o modificar aquesta Llei en el futur;

(c) qualsevol altre fons d'inversió, arranjament o entitat d'un Estat contractant que l'autoritat competent d'aquest Estat contractant determini considerar com a fons d'inversió d'acord amb aquest apartat; i

(ii) El terme "fons o pla de pensió" designa:

(a) En el cas de Xipre, un fons o un pla de pensió establert d'acord amb la Llei *Regulating the activity of Insurance companies* del 2016 i qualsevol esmena que pugui desenvolupar, substituir o modificar aquesta Llei en el futur, sempre i quan es tracti d'un resident de Xipre d'acord amb les lleis fiscals de Xipre.

(b) En el cas d'Andorra, un fons o pla de pensió establert d'acord amb la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances, de l'11 de maig de

1989; i qualsevol altra llei o reglament que pugui desenvolupar, substituir o modificar aquesta Llei en el futur;

(c) Qualsevol altre fons o pla de pensió d'un Estat contractant que l'autoritat competent d'aquest Estat contractant determini considerar com a fons o pla de pensió d'acord amb aquest apartat.

II. En relació amb l'article 25 (intercanvi d'informació):

(a) S'entén que el criteri de "previsiblement rellevant" té com a finalitat establir un intercanvi d'informació en matèria fiscal tan ampli com sigui possible i, alhora, aclarir que els estats no tenen llibertat per emprendre recerques aleatòries ("*fishing expeditions*"), ni per sol·licitar informació de rellevància dubtosa respecte a la situació fiscal d'un contribuent determinat.

(b) Les sol·licituds d'informació han d'incloure la informació següent:

a. La identitat de la persona que és objecte d'un control o d'una investigació. Aquesta informació pot consistir en el nom o qualsevol altra informació suficient que permeti la seva identificació.

b. El període al què la sol·licitud d'informació fa referència

c. Una declaració sobre el tipus d'informació sol·licitada en què consti la seva naturalesa i la forma en què l'Estat requeridor prefereix rebre-la de l'Estat requerit.

d. La finalitat tributària per a la qual se sol·licita la informació.

e. Les raons per les quals la informació sol·licitada és previsiblement rellevant per aplicar les disposicions del conveni o per a l'execució i aplicació de la legislació fiscal de l'Estat requeridor, pel que fa a la persona identificada al punt a. d'aquest subapartat;

f. Els motius pels quals es considera que la informació sol·licitada està en possessió de l'Estat requerit o que una persona sota la jurisdicció de l'Estat requerit la posseeix o la té sota control i pot obtenir-la;

g. En la mesura que se'n tingui coneixement, el nom i l'adreça de qualsevol persona que es cregui que posseeix o té el control de la informació sol·licitada;

h. Una declaració que certifiqui que la sol·licitud és conforme a la llei i les pràctiques administratives de l'Estat contractant requeridor, i que l'Estat contractant requeridor seria capaç d'obtenir la informació d'acord amb la legislació de l'Estat contractant requeridor o mitjançant la via administrativa convencional en circumstàncies similars, en resposta a una sol·licitud vàlida d'un Estat contractant en el marc d'aquest Conveni. Una

declaració que certifiqui que l'Estat contractant requeridor ha esgotat tots els mitjans disponibles en la seva jurisdicció per obtenir la informació, llevat que això suposi dificultats desproporcionades.

Els requisits anteriors contenen requeriments de procediment que han d'interpretar-se de manera que no perjudiqui l'intercanvi d'informació efectiu.

(c) Els drets i les garanties reconeguts a les persones en un Estat contractant romanen aplicables en aquest Estat contractant durant el procediment d'intercanvi d'informació.

(d) Sens perjudici de l'entrada en vigor del Conveni, les sol·licituds d'informació poder ser efectuades:

(i) Respecte dels afers fiscals que impliquin una conducta intencionada susceptible de persecució d'acord amb la legislació penal de la part requeridora, en relació amb els períodes impositius que s'inicien el primer dia o a comptar del primer dia del mes de gener del tercer any anterior a aquell en què el *Conveni relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal (MAC)* entri en vigor, o si no es tracta de cap període impositiu, a tots els impostos generats el primer dia o a comptar del primer dia del mes de gener del tercer any anterior a aquell en què el Conveni entri en vigor;

(ii) Respecte dels altres casos, en relació amb els períodes impositius que s'inicien el primer dia o a comptar del primer dia del mes de gener de l'any següent a aquell en què el MAC entri en vigor o si no es tracta de cap període impositiu, per a tots els impostos generats el primer dia o a comptar del primer dia del mes de gener de l'any següent a aquell en què el MAC entri en vigor.

A aquest efecte els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Protocol.

Elsinore, 18 de maig del 2018, fet en dos exemplars, en català, en grec i en anglès, tots els textos són igualment fefaents.

En cas de divergència en la interpretació, preval el text en anglès.

Pel Govern
del Principat d'Andorra
Maria Ubach Font

Pel Govern
de la República de Xipre
Nikos Christodoulides